

Det humanistiske fakultet

Referanse

2015/790-LIJE

Dato

07.03.2022

Oversending av rapport fra ekstern fagfelle for masterprogrammet i kunsthistorie

Vedlagt finner dere rapport fra ekstern fagfelle for masterprogrammet kunsthistorie fra ekstern fagfelle Elin Haugdal.

Fagmiljøet har diskutert rapporten:

Programstyret gikk gjennom rapporten fra ekstern fagfelle. Hun poengterer at fagmiljøet må etablere bedre rutiner for egenvurderinger og evalueringer. Programstyret sier seg enig i det. For å forbedre arbeidet med evalueringer, er det et ønske å invitere ekstern fagfelle til et programstyremøte i 2022. Det er ønskelig å få drøftet evalueringsrutinene med ekstern fagfelle.

Merknadene til programbeskrivelsen av masterprogrammet tas til etterretning, nå som vi er i en prosess med å endre på masterprogrammet.

Kommentarene knyttet til undervisningsopplegget i KUN312 – Historiografi og teori ble diskutert, også inn mot endringen av masterprogrammet. Vurderingsformen hjemmeeksamen med justerende muntlig eksamen vil bli endret, slik at studentene jobber mer jevnt gjennom hele semesteret. Kommentaren om valgfrihet i emnets tematikk kjenner ikke fagmiljøet seg helt igjen i. Det kan være at en presisering av dette i emnebeskrivelsen vil bidra til å oppklare slike misforståelser.

Ekstern fagfelle kommenterer at det er en god balanse i vurderingsformene i det andre semesteret i mastergraden; både skriftlig og muntlig eksamen. Programstyret tar dette med seg inn i arbeidet med de nye emnebeskrivelsene.

Ekstern fagfelle foreslår å flytte noe seminaraktivitet fra KUN321 – Seminarinnlegg til masteroppgaveemnet – KUN350. Programstyret ønsker å legge til seminaraktivitet på KUN350, for å sikre jevnere oppfølging, samt følelse av sterkere fellesskap blant studentene, uten at dette skal gå på bekostning av undervisningen i KUN321.

Kommentarene på emnet KUN323 – Prosjektarbeid på forskingsprofil synes å bero på en misforståelse av hva emnet er. Om innholdet i emnet kan misforstås, så er det ikke så rart at

Dette er eit UiB-internt notat som blir godkjent elektronisk i ePhorte

de vitenskapelige og studentene har ulike oppfatninger av hva emnet skal inneholde. Emnet er ikke tenkt som en vei inn i forskerkarriere. Programstyret mener en endring i emnebeskrivelsen nok vil kunne hjelpe på dette.

Programstyret takker for en god rapport, og ser fram til videre samarbeid.

Venleg helsing

Signe Nilssen
studieleder

Linnea Reitan Jensen
seniorkonsulent

Vedlegg

1 Rapport ekstern fagfelle MAHF-KUN

Programsensorrapport

Masterprogram i kunsthistorie ved UiB våren 2022

1. Bakgrunn

I mars 2021 ble undertegnede formelt oppnevnt for en fireårsperiode som sensor for BA- og MA-programmet i kunsthistorie ved UiB. BA-programmet er nylig revidert og gjennomføres for første gang studieåret 2022/23, og det vil være naturlig å vente med å evaluere dette til etter at det er prøvd ut et år eller to. Etter ønske fra programstyret i kunsthistorie vil denne rapporten fokusere på masterprogrammet: programmets oppbygging, emnenes sammenheng og progresjon, samt arbeidslivsrelevans (nåværende, og mulighet for å øke relevansen).

Rapporten følger delvis den veiledende malen for slike rapporter og kommenterer enkeltemner undervist i MA i kunsthistorie, samt MA-programmet i sin helhet (slik det eksisterer før revidering våren 2022). Den er basert på emnebeskrivelser, pensumlister, undervisningsplaner som er tilgjengelig på uib.no, og studentevaluering i et par emner. Jeg har også hatt to samtaler på Zoom med Ingrid Halland, som fagkoordinator, i begynnelsen av januar 2022. Dette er selvsagt ikke tilstrekkelig, og jeg skulle gjerne kunnet reise til UiB for å observere undervisningen, snakke med studenter, faglærere og programstyret, noe det ikke har vært anledning til i denne omgangen.

Deler av beskrivelsen speiler at jeg har brukt litt tid på å sette meg inn i studietilbudet ved UiB og kan nok oppleves som unødvendig informasjon for mottakeren. Og om kommentarer, spørsmål eller forslag ikke treffer realiteter eller behov, ber jeg programstyret og faggruppe bære over med det. Forhåpentligvis er dette en start på en lengre prosess, der jeg som ekstern fagperson med erfaring fra kunsthistorieutdanningen på UiT kan se programmene ved UiB utenfra, og også fungere som en dialogpartner. Jeg gjenkjenner mange av de samme utfordringene som UiT har, både med tanke på studentgrupper og deres ønsker og behov, samt faglig og ressursmessige utfordringer sett fra en ansatt sitt perspektiv, i tider der humaniorafagene er under press. Men kunsthistorie ved UiB har et sterkt og særegent studie- og forskningsmiljø, og å løfte fram styrkene nettopp ved utdanningen her vil være en god målsetting.

Rapporten kommenterer også delvis forslaget til revidering av masterprogrammet, slik det foreligger januar 2022, og må heller ses som et innspill i denne prosessen enn en sensur av det eksisterende programmet.

2. Evalueringer

Rutinene for systematisk evaluering av undervisningen på kunsthistorie bør gjennomgås. Enkeltemner og program skal evalueres jevnlig, både internt og eksternt. Ved UiB skal evalueringer dessuten lastes opp og være tilgjengelige i «Studiekvalitetsbasen». Dette er kun sporadisk gjort for kunsthistorie. Det foreligger likevel noen evaluering, som av KUN 321 for våren 2021, som jeg har fått oversendt fra studiekonsulent. Det ble også invitert til evaluering også av KUN 323 samme semester, men her kom det visstnok ikke inn svar. I Studiebarometeret finnes noen svar fra 2019/2020, men med et lavt antall respondenter. Svarene fra Studiebarometeret for 2021 er ikke tilgjengelige ennå.

Den periodiske evalueringen, som jeg nå er satt til å foreta, bør også gjøres av en komite og ikke en enkelt fagperson. Men dette er det vel opp til UiB å bestemme.

3. Masterprogrammet – emner og helhet

Læringsutbyttebeskrivelsen

Hva studentene skal ha lært etter å ha fullført en master i kunsthistorie, skal beskrives dekkende og tydelig ifølge Studietilsynsforskriftens paragraf 2-2. Paragrafen viser videre til Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk som krever at læringsutbyttet beskrives i kunnskapsmål, ferdigheter og generell kompetanse. Disse kravene er tilfredsstillende beskrevet for MA-programmet i kunsthistorie ved UiB. De offisielle nettsidene gir korte punkter for «det viktigste» læringsutbyttet, og gir en generell framstilling av kunnskapsmålet (relatert til historie, ulike medier og både brede og spesialiserte tema), av ferdigheter (kritisk, selvstendig, evne til faglig resonnement) og av den generiske kompetansen som masterutdannelsen tilbyr (formidle kunnskap på ulike måter i ulike sammenhenger).

Også en mer utfyllende versjon av læringsutbyttet er tilgjengelig på nettsidene via en lenke. Læringsmålene er her satt opp flere punkter under hhv. kunnskap, ferdigheter og kompetanse. Mens kunnskapspunktene er ganske tydelige, er det her vanskeligere å skille mellom ferdigheter og kompetanse. Flere av punktene er dessuten beskrevet med «til dømes», noe som riktignok gir en ok forståelse av det faglige innholdet i punktene, men som samtidig gir en litt uklar framstilling; er dette det reelle læringsutbyttet, eller er det utskiftbart fra år til annet, eller er det kun eksempler? Er f.eks. «kunstarkeologi og optisk teori» et faktisk læringsutbytte, eller kun «eit døme» på kunnskapsmål?

(Kommentarer til introduksjonsteksten for masterprogrammet – i parentes bemerket):

Introduksjonsteksten til masterstudiet er åpen og spørrende og vekker nysgjerrighet – men den dekker vel også et bredere mulighetsfelt innenfor kunsthistorie enn det som synes å kunne tilbys i undervisningen: «Kunsthistorie utforskar **alle aspekt av det visuelle**, frå forhistorisk grottemaleri til samtidskunst i eit globalt perspektiv». I læringsutbytte-

beskrivelsen er det begrenset til «vestleg». Videre kan det være rom for noe misforståelse når introduksjonen lover at på kunsthistorie «får du kombinere det **akademiske og det kreative**.» Imidlertid, med egeninnsats og særalg, som flere av emnene og ikke minst masteroppgaven gir rom for, vil kanskje denne introduksjonen likevel kunne være dekkende. Det anbefales likevel å vurdere denne teksten og gjøre den så konkret og reell som mulig.)

Oppbyggingen av masterstudiet

Masterstudiet er på 120 studiepoeng, hvorav 90 er obligatorisk fordypning i kunsthistoriske emner. Studiets to første semestre er bygd opp av emner på 15 stp, mens det siste året er masteroppgave på 60 stp. I tillegg tilbys 30 stp valgfrie emner på MA-nivå i andre semester. Et «heisemne»/«klonet emne» på BA-nivå kan innpasses som valgemne.

Masterprogrammet er logisk oppbygd, med en god progresjon og med blanding av teoretiske og prosjektorienterte emner første semester og mer tematiske emner andre semester. Det gir kunnskap, ferdigheter og kompetanse for å kunne gjennomføre et selvstendig masterprosjekt det siste året. Det er imidlertid mange «åpne» emner som legger mye ansvar på studenten, og som ikke nødvendigvis bare er positivt.

Første semester

Ferske masterstudenter ved UiB innleder studiet med to obligatoriske 15 poeng-emner. Overordnet synes kombinasjonen i høstsemesteret god, mellom et emne som gir teoretisk fordypning og kunnskap, og et emne som bygger kompetanse (og ferdigheter) for et selvstendig forskningsarbeid. Det er varierte vurderingsformer, muntlige og skriftlige, både i det eksisterende tilbudet og i forslag til revidering.

KUN 311 Prosjektførebuing og oppfølging

Det ene emnet, KUN 311 Prosjektførebuing og oppfølging, skal forberede studentene på masterstudiet, spesifikt på masteroppgaven og mer generelt på «ein praktisk og teoretisk innføring i forskningsarbeid og akademisk kultur». Læringsmålet er et kompetansemål: «Emnet gjev kompetanse i vitskapeleg forskning og framstilling», og bygger direkte opp om ett av studieprogrammets læringsmål. Vurderingsformene er et muntlig arbeidskrav og innlevering av skriftlig prosjektskisse, og disse henger godt sammen. Det er noe obligatorisk deltakelse, som kan være et bra redskap for å skape studiemiljø – og for å sikre læring i et kompetanse-/ferdighets-emne som bedømmes med bestått/ikke bestått.

Kommentar

Timeplanen for høsten 2021 gir et innblikk i undervisningens struktur, innhold og omfang. I kurset med ukentlige forelesninger er det tilbudt ca. 16 timer undervisning/seminar over 6 uker knyttet til tilegnelse av de praktiske sidene ved det vitenskapelige arbeidet og til prosjektforberedelse. I tillegg er det tre tilnærmet heldagsseminar (totalt ca. 16 timer) der

studenten legger fram egne prosjektskisser samt får møte et større fagmiljø – ifølge emnets innholdsbeskrivelse. Undervisningsopplegget framstår som variert og målrettet. Men tatt i betraktning at dette er et emne på 15 studiepoeng, og ikke har pensum, synes antall timer satt av til undervisning likevel noe lavt.

Innholdet i prosjektoppgaven kunne med fordel vært spesifisert (f.eks. tema, empiri, metode, kilder/litteraturlitfang). Her trekker jeg fram egen erfaring fra et tilsvarende innledende emne på MA i kunsthistorie ved UiT (KVI-3110, 10 stp). Det kunne også med fordel vært knyttet ferdighetsmål til KUN 311. Emnet ligger nært opp til å være et såkalt redskapsemne, et emne som gir oppøring i begreper og prosedyrer for vitenskapelig forskning. Kanskje kunne det også være utvidet til å omfatte noe av det som etterspørres i diskusjonen om revideringen av masterstudiet, spesielt skrivetrening, og ferdigheter i ulike sjangere ut over den akademiske drøftingsoppgaven. Med klare læringsrammer og undervisningsstruktur, og å trekke veksler på ressurser utenfor universitetsansatte (kritikere, kuratorer etc.), er det ikke sikkert det trenger å kreve mye ekstra på ressursbudsjettet.

KUN 312 Historiografi og teori

Høstsemesterets andre emne, KUN 312 Historiografi og teori, gir innblikk, om ikke fordypning, i historiografi, estetikk, eldre og nyere kunstteori. Også dette emnet har tilsynelatende et relativt lite undervisningstilbud, målet etter antall undervisningstimer, og tatt i betraktning at det er 15 stp (én dobbeltime undervisning over 9 uker, samt et heldagsseminar). Ifølge timeplanen var det høsten 2021 hele syv ulike undervisere på dette emnet, som alle synes å være spesialisert på hvert sitt teoretiske felt og pensum.

Kommentar

Høstsemesterets teori-emne er åpent for de enkelte forelesernes forskningsinteresse, men kanskje mindre for studentenes valg? De mange foreleserne og deres teoretiske dypdykk, kan gi studentene et spennende innblikk i ulike måter å forholde seg til og forstå kunst på, historisk som samtidig. Men det kan også framstå fragmentarisk.

I beskrivelsen av læringsutbyttet for KUN 312 er det lagt stor vekt på hjemmeeksamen som mål på studentenes kompetanse til å «syna at dei på tilfredstillande vis kan gjera bruk av argumentasjonsmåtar og framstillings- og dokumentasjonsteknikkar i kunsthistorisk forskning i dag». Eksamensarbeidet foregår kun over en uke, med justerende muntlig. Den revideringen av vurderingsformen som er foreslått i Alternativ 1, fra hjemmeeksamen til muntlige presentasjoner og mappeoppgaver, synes klok; det kan gi studentene mulighet til å reflektere over de mange ulike temaene, teoriene og tolkningsproblematikkene i den undervisningen som tilbys, og vil i større grad «tvinge» studenten til å tilegne seg og fordype seg i ny kunnskap gjennom hele semesteret. Likefullt vil det muligens være hensiktsmessig å gi foreleserne litt mindre valgfrihet (altså motsatt av hva forslaget til endring av masteren

bygger opp om) og heller etablere noen færre og tydeligere historiografiske/teoretiske bolker gjennom semesteret som studenten kan relatere sine eventuelle mappeoppgaver og muntlige framlegg til.

Andre semester

Ingen av emnene i andre semester er obligatoriske, og studiet åpner for utveksling i dette semesteret. Oversikt over anbefalte utvekslingsavtaler (ERASMUS+) er enkelt tilgjengelig for studentene. (De tre ERASMUS-avtalene krever imidlertid at studenten har minimum 60 stp på UiB, noe som jo utelukker eventuelle MA-studenter som har BA fra andre steder enn UiB i å reise på utveksling allerede i andre semester.)

Det tilbys to emner ved kunsthistorie, hver på 15 stp, noe som gjør at studenten kan ta full mastergrad ved UiB. Begge disse emnene, KUN 321 Seminarinnlegg og KUN 323 Prosjektarbeid på forskningsprofil, er svært åpne med tanke på tema/innhold. Studenten kan i stedet for ett av disse MA-emnene velge et BA-emne, forutsatt at det ikke allerede inngår i BA-graden. Etter omlegging av BA-graden er det kun to aktuelle emner: KUN 250 – Kunstane i antikken og mellomalderen og den klassiske tradisjonen og KUN 260 – Kunst, arkitektur og visuell kultur i moderne og samtid. Disse tilbys i hovedsak annethvert år(?). Ifølge studiekonsulenten velger de fleste studentene å ta de to MA-emnene som tilbys.

I andre semester er det en god balanse mellom muntlige vurderingsformer (KUN 321) og skriftlig arbeid (KUN 323). Dersom studentene derimot velger å ta det BA-emnet som tilbys, vil den skriftlige arbeidsmengden være relativt omfattende (til sammen 2 oppgaver på ca. 15 sider hver).

KUN 321 Seminarinnlegg

KUN 321 Seminarinnlegg er ment som en ekstra forberedelse til masteroppgaven, og slik gir en god kontinuitet fra høstens prosjektemne. Som det framgår av tittelen er undervisningen i form av seminar, der tekstinnlegg, opponenter tilbakemelding og diskusjon står sentralt. Timeplanene skisserer halvt om halvt med «seminar» og «skriveseminar». I evalueringen fra 2019 og 2020, kommenterer de (få) studentene som har svart at det ikke nødvendigvis er særlig forskjell på disse aktivitetene. KUN 321 framstår som et emne der studentene i stor grad er ansvarlig for egen (og andres) læring, og som ikke krever mye ressurser å gjennomføre for faggruppa. Det kan være positivt.

Kommentar

Utfordringen for KUN 321 ligger vel i at studentene må lese og sette seg inn ikke bare sitt eget, men også medstudentenes «forskningsfelt til masteroppgåva». Det kan gi innblikk i et ganske bredt spekter av kunsthistoriske tematikker og metoder, men det kan også bli veldig omfattende, slik at studentene kanskje ikke får den «inngående kunnskap om eit definert og avgrensa kunsthistorisk emne eller ei metodisk problemstilling» som læringsutbyttet

skisserer. Jeg forstår det også slik at selv om studentene skal tilegne seg kunnskap om et forskningsfelt relatert til sitt eget masterprosjekt, så skal de likevel ikke bruke dette *direkte* i oppgaveskrivingen i det påfølgende semesteret; kunnskapen skal snarere gi studenten en bredere bakgrunn for å kunne skrive oppgaven. Er dette hensiktsmessig og, ikke minst, motiverende? Kunne eventuelt KUN 321s seminaraktivitet inngått i emnet KUN 350 Masteroppgave i kunsthistorie?

KUN 323 Prosjektarbeid på forskningsprofil

KUN 323 Prosjektarbeid på forskningsprofil har vært et emne i studieprogrammet siden 2005(?), og framstår som forskningsbasert undervisning i sin reneste form. Sett fra faggruppens side synes dette åpne emnet å gi stor fleksibilitet med mulighet for å utnytte ledige undervisningsressurser, og mulighet for forskningsbasert undervisning/veiledning. Sett fra studentenes side synes emnet å være en unik sjanse til komme tett på et forskningsmiljø og få innblikk i reell kunsthistorisk forskning. Det vil også være en særlig god forberedelse for en forskerkarriere.

Kommentar

Et slik åpent emne, der det er opp til studenten selv å skrive fram et eget prosjekt innenfor forskningsfeltet, stiller store krav til studentens selvstendighet. Det krever også at det eksisterer tydelige rammer og krav til underviserens/forskerens struktur og veiledning. Læringsutbyttet er noe uklart.

Det er i dag få muligheter til rekrutteringsstillinger og forskerkarriere. Å bygge opp en masterutdanning på en slik forskerkarriereprofil, synes ikke heldig – selv om det framstår som unikt i kunsthistorieutdanningen i Norge.

Tredje og fjerde semester

Det siste året er emnet KUN 350 Mastergradsoppgåve obligatorisk, og beskrives som et tyngdepunkt i masterstudiet.

KUN 350 Masteroppgave

I arbeidet med masteroppgaven er det lagt opp til ukentlige seminar/samlinger (selv om det i timeplanen for de siste årene ikke står oppført noen faglig ansvarlige for disse seminarene i timeplanen, og det kanskje ikke er prioritert?). Det er ingen arbeidskrav eller annen obligatorisk aktivitet i løpet av hele dette siste året, annet enn tilbudet om individuell veiledning.

Kommentar:

Mastergradsoppgave er i følge emnesiden på 70-90 sider, mens studieplanen sier 70-110 sider, <https://www.uib.no/studier/MAHF-KUN/plan>).

Det er positivt at studentene får tildelt veileder allerede etter fullført prosjektforberedende emne i første semester!

Som nevnt over, kan det vurderes om seminarinnlegg kan integreres i dette emnet. Det trenger ikke kreve store lærerressurser. Studentene legger fram deler av egen masteroppgave, og det utpekes opponenter, slik som i KUN 321. Dette kan utvides til at veiledere deltar, og slik et større forskningsmiljø for masterstudentene. Alternativt kan seminarene også knyttes opp mot aktuelle forskningsgrupper.

Jeg mangler statistikk, men har i samtale forstått at det antall nye studenter de siste fire-fem årene har ligget mellom 7 og 10, og at det har vært en ok gjennomføringsprosent (selv om frafall av kun et par studenter med såpass liten gruppe, har stor betydning for læringsmiljøet). Studenttallet er avgjørende med tanke på det pedagogiske opplegget i de enkelte emnene. Det kan også bli kritisk, dersom studenttallet går under 5, og det ikke blir tilbudt full undervisning. Obligatorisk deltakelse, slik kunsthistorie praktiserer det på enkelte emner, og tett oppfølging av studentene gjennom studiet, er helt avgjørende.

4. Forslag til endringer i masterstudiet

Det foreligger et forslag til revidering av masterprogrammet i kunsthistorie fra desember 2021, som er basert på innspill fra en mindre gruppe studenter og ansatte. Konklusjonen i dette forslaget retter i stor grad oppmerksomheten mot selve masteroppgaven, og at studenten får en grei vei mot å gjennomføre denne. Det er et uttrykt ønske om at emnene i de to første semestrene kan ha større relevans for den enkeltes masteroppgave, og at studenten i større grad selv kan velge tema og eksamensformer gjennom studieløpet. Dette «vil også føre til at studentene får med ansvar for egen læring og faglig utvikling: studentene må reflektere over hva slags kunnskaper og ferdigheter som er relevant for deres interesser og ambisjoner.»

Sett utenfra framstår imidlertid det eksisterende MA-studiet som svært fleksibelt – både for studenter som ønsker å forme egne prosjekter, og for forelesere som ønsker å tilby forskningsbasert undervisning. Emnene KUN 311 og KUN 321 er begge åpne emner med stor grad av valgfrihet i forhold til tema, og med stor grad av ansvar for egen læring. Også innenfor KUN 323 er det, iallfall i emnebeskrivelsen, åpent for at studentene er med på å utforme egen eksamensoppgave. Mindre vekt er imidlertid lagt på å tilby MA-emner med *tematisk* innhold, der studentene kan arbeide sammen mot en felles faglig fordypning.

Relevans for arbeidsliv

Generisk kunnskap er jo ofte trukket fram som det viktigste resultatet av en utdannelse innen humaniora. Men gjennom masterstudiet kan vi også gi studentene en tematisk fordypning som kan spisse deres kunnskap, ferdigheter og kompetanse som også kan gjøre

dem attraktive på arbeidsmarkedet. Forskningsmiljøet ved kunsthistorie i Bergen dessuten sterke enkeltforskere og miljøer som burde kunne ta ansvar for flere temastudier. De emnene som gir generisk kompetanse må ikke overta helt for de tematiske og kunnskapsrettede. Slik det er tenkt nå, er flere av de åpne emnene sikkert ment å skulle fylles nettopp av denne typen forskningsbasert innhold, men det bør nedfelles i konkrete emnebeskrivelser (som heller kan byttes ut fra år til annet). Dette er også viktig når studentene skal videre ut i et arbeidsmarked, og bruker læringsutbyttet slik det er beskrevet i emner og program, som dokumentasjon på kunnskap.

Med en prosjektskisse som har tydelig tema, gjennom selvvalgt fordypning med klar profil, videre praksis knyttet til en selvvalgt institusjon og ikke minst masteroppgaven, har kunsthistorie og studenten selv mulighet til å designe en utdanning som kan være ettertraktet for spesifikke yrker, som kulturminnevern, kulturjournalistikk, kunstformidling, gallerivirksomhet, kuratering osv.

Oppsummering – og innspill til revideringsarbeidet

- KUN 311 Prosjektførebuing og oppfølging kan øke fokuset på ferdigheter og bli et enda tydeligere «redskapsfag». Her kan det legges vekt på skrivetrening, både akademisk og innen ulike sjangere, slik det er etterlyst. Det kan være en tydeligere forberedelse til det eventuelt nye emnet «Forskningsformidling: Kunsthistorie i samfunnet», som ligger i forslaget i alternativ 2 i revidering av masterstudiet.

- KUN 321 Seminarinnlegg foreslås endret (kuttet), og undervisningsaktiviteten innbakt i KUN 323 Masteroppgåve. Det vil gi mulighet for tettere oppfølging det siste året av masteren. (Mer nedenfor.)

- KUN 32X Nytt emne med praksis (kompetanseemne, ferdighetsemne)
Prosjektarbeid på forskningsprofil foreslås endret, slik også alternativ 2 i revidering av masterprogrammet åpner for. Det nye emnet i revidert forslag er kalt «Aktuelt forskningsprosjekt: feltarbeid, fagmiljø og fellesskap». Det kan inkludere praksis/hospitering, som kan øke arbeidslivsrelevansen ved å ta en master i kunsthistorie ved UiB. Her kan ferdighetene fra KUN 311 prøves ut i praksis.

Praksisordning kan være et visst antall timer (f.eks. 50) hos museum, galleri, kommunal etat, tidsskrift, etablert kunstner etc., som er lagt opp slik det passer både studentens timeplan og praksisstedet. Det krever undervisning ved UiB og kollektiv og individuell veiledning/oppfølging, og det krever selvsagt villige praksissteder. Bergen har heldigvis mange slike! (UiT har hatt noen av sine BA-studenter i praksis i Bergen, og det har vært stor velvillighet for å få det til). De studentene som er aktuelle for en forskerkarriere, kan ha sin praksis i en forskergruppe (slik eksisterende KUN 323 nå legger opp til) og få tett oppfølging

av fagmiljøet på UiB. Timetallet til praksis/hospitering trenger ikke settes høyt for at studentene skal få noe arbeidslivserfaring og etablere kontakter som får betydning for senere arbeidsmuligheter og karriere.

- KUN 32Y Selvvalgt fordypning (kunnskapsemne)

Dette emnet kan være et heisemne som følger undervisningen (og ressursene) på BA-nivå, slik det er i dag. Alternativ 2 til revideringen av masterprogrammet åpner også for et slik emne kalt selvvalgt fordypning på MA. Det kan eventuelt gis mulighet for noe selvvalgt pensum og spesialtilpasset semesteroppgave/ hjemmeeksamen for MA-studentene. Det bør legges opp til egne MA-seminarer som løfter tematikken fra BA-emnet til et litt høyere nivå. Ved kunsthistorie UiT er masteremnet KVI-3220 Selvvalgt fordypning et slik heisemne som fungerer fint. Det krever noen ekstra ressurser til veiledning (kollektiv og individuell), til eksamensutforming og sensur, men skal ellers kun utnytte eksisterende ressurser lagt i BA-emnet.

For at studentene på MA-programmet skal kunne ha større forutsigbarhet i hvilke emner som tilbys i dette andre semesteret, og kunne målrette sitt eget studieløp, bør de ambulerende emnene være fastlagt i BA-programmet for (minst) en 3-årsperiode og ikke bestemmes kun et semester i forveien. Ved å ha (minst) 3 rullerende emner/tema på BA-nivå, vil MA-studenter som følger normal progresjon kunne få tilbud om et tema de selv ikke hadde på BA. Dette krever planlegging i programstyret og faggruppen.

Dersom studenten ikke vil følge BA-emnets undervisning, åpner emnet for et helt selvvalgt tema, med selvvalgt pensum – men med mulighet for å delta på MA-seminarer, som nevnt over. Emnet kan ha noe av den samme formen som nåværende KUN 321 Seminarinnlegg, men stå friere i forhold til den enkeltes masteroppgave.

-KUN 350 Masteroppgåve

Studentene etterlyser flere faglige sammenkomster. Det kan være i form av seminarer og tekstframlegg fra arbeidet med masteroppgaven. Det kan også arrangeres ukentlige (og lite ressurskrevende) skriveseminarer, der studenter og en eller flere ansatte møtes for «shut-up-and-write»-økter, et par timer avsatt for å skrive, kun avbrutt av korte pauser. Noen av ressursene fra KUN 321 kan kanaliseres til KUN 350.

Å velge kunsthistorieemner fra UiO, NTNU og UiT kan også være en mulighet i andre semester på MA-studiet. Men så lenge masterprogrammet på UiB er bygd opp av emner på 15 studiepoeng, er det en utfordring. NTNU tilbyr riktignok emner på 7,5 stp og 15 stp, men UiO har kun en rekke emner på 10 stp, og de få MA-emnene på UiT veksler mellom både 10 stp og 20 stp. At UiB-emnene er låst til 15 stp, gjør det også vanskelig å vekte kunnskapsemner, ferdighetsemner og kompetanseemner forskjellig innad i programmet.

Siden kunsthistorie UiB allerede er godt i gang med å revidere masterstudiet, kommer innspillene fra en ekstern evaluator i seneste laget – og oppleves kanskje ikke relevante eller mulig å gjennomføre. Likefullt håper jeg det er momenter i det ovenstående som kan tas i betraktning i det videre arbeidet.

Tromsø, januar 2022

Elin Haugdal

Professor i kunsthistorie

UiT Norges arktiske universitet